

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XV. Gregorii Papae I. Ad Episcopos Dalmatiae. De Natali episcopo,
& Honorato archidiacono e suo loco honoris causa deiecto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

EPISTOLA XV.

GREGORII PAPÆ I.

AD EPISCOPOS DALMATIÆ.

De Natalie episcopo, & Honorato archidiacono e suo loco
honoris causa deiecto.*Gregorius uniuersis episcopis per Dalmatiam constitutus.*

FRATERNITATEM vestram licet desideremus scriptis dis-
currentibus frequenter visitare, tamen præterea, cum
res exigit, utraque cupimus negotii vnius occasione per-
soluere, vt & fraternalos de visitatione releuemus animos,
& quæ superueniunt, ne mentem possint ignorata confun-
dere, subtilius explicemus. Frater itaque noster Natalis
Salonitanæ ciuitatis episcopus, cum Honoratum archi-
diaconum sedis suæ ad ordinem presbyteratus vellet
prouehere, ac deinceps ille ad sublimiorem gradum cre-
scere declinaret, a sanctæ memorię decessore meo missa
supplicatione poposcerat, ne ad hunc ordinem inuitus ac-
cederet. Hoc enim fieri sibi non prouehendi gratia, sed
causa ingratitudinis prohibebat. Pro qua re tunc iam san-
cta memoriæ decessor noster scripta Natali fratri coepi-
scopoque nostro direxerat, interdicens ne prædictum Ho-
noratum archidiaconum inuitum proueheret, neve do-
lorem conceptæ ingratitudinis in corde suo retineret.
Cumque & a nobis saepe correptus fuerit, & hæc eisdem
summopere fuerint interdicta, non solum mandata Dei
negligens, sed & scripta nostra contemnens, præfatum ar-
chidiaconum, vt dicitur, contra morem quasi ad fortiorum
honorem prouehens, conatus est callide degradare. Vnde
actum est vt eo de archidiaconatus loco submoto, alium
adsciseret, qui in loco depositi archidiaconi ministraret.
Quem scilicet Honoratum arbitramur antistiti suo pro-
pterea displicere potuisse, quod eum vasa sacra suis dare
parentibus prohibebat. Quam causam & tunc sanctæ me-
moriæ decessor meus, & nunc ego subtili voluimus inda-
gatione discutere: sed is ipse sibi conscius, personam ad
iudicium postposuit destinare, ne actuum eius discussa
potuisset veritas apparere. Nos itaque tot iam scriptis ad-
monitum, & haec tenus pertinaciter obstinatum, scriptis

iterum directis per praesentium latorem curauimus admouendum, quatenus Honoratum archidiaconum coniungente statim praesentium latore in priore loco susciperet. Qui iam obdurato adhuc corde contumaciter ad eumdem reuocare gradum si forte postponeret, vsu eum pallii, qui ab hac sede concessus est, pro contumacia tot vicibus admissa priuari præcipimus. Si vero etiam amissio pallio adhuc in eadem pertinacia perseuerauerit, a domini ci quoque corporis ac sanguinis eum participatione submoueri. Aequum enim est vt asperos de iustitia sentiat, quos erga se positos in caritate contempsit. Nos itaque nec nunc quidem a iustitiæ, quam præfatus antistes despexit, semita deuiamus: sed restituto in locum suum eo cuius nobis culpa minime patuit, præcipimus Natalem episcopum instructam ad nos debere dirigere personam, quæ rectam eius esse intentionem suis possit nobis allegationibus demonstrare. Nam & eumdem archidiaconum venire fecimus, vt quidquid iustum, quidquid omnipotenti Deo placitum fuerit, cognitis assertionibus partium decernamus. Nullum namque pro personali amore defendimus, sed auctore Deo normam iustitiæ, postposita cuiuslibet acceptance personæ, custodimus.

EPISTOLA XVI.

GREGORII PAPÆ I.

AD ANTONINVM SVBDIACONVM.

De Natali episcopo, & Honorato archidiacono.

Gregorius Antonino subdiacono.

HONORATVS archidiaconus ecclesiæ Salonitanæ, a Grat. dist.
74. cap. 8.
Anselm.lib. sanctæ memoriaræ deceffore meo missa supplicatione poposcerat, vt ab antistite suo inuitus prouehi ad fortioris gradus ordinē contra morem nullatenus cogeretur. Hoc enim fieri sibi non prouehendi gratia, sed causa ingratitudinis prohibebat. Pro qua re tunc iam sanctæ memoriaræ deceffor noster scriptis suis Natali fratri coepiscopoque nostro interdixerat, ne prædictum Honoratum archidiaconum inuitum proueheret, neve dolorem conceptæ ingratitudinis diutius in corde retineret. Cumque & a nobis hæc eidem summopere fuerint interdicta, non solum

Concil. Tom. 13.

Ii ij